

Î N C H E I E R E

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Mariana Pitic, Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul asociației de economii și împrumut „Prut-Varatic”, avocatul Elic Dljanschi împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea mixtă organizația de microfinanțare „Microinvest” societate cu răspundere limitată împotriva asociației de economii și împrumut „Prut-Varatic”, Rodica Cecan, Elena Șalari, Gheorghii Țaruș, Ala Fatnic și Dina Brînza cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și

cererea reconvențională înaintată de asociația de economii și împrumut „Prut-Varatic” împotriva întreprinderii mixte organizația de microfinanțare „Microinvest” societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 14 mai 2014, întreprinderea mixtă organizația de microfinanțare „Microinvest” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată ÎM OMF „Microinvest” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva asociației de economii și împrumut „Prut-Varatic” (denumirea prescurtată AEÎ „Prut-Varatic”), Rodica Cecan, Elena Șalari, Gheorghii Țaruș, Ala Fatnic și Dina Brînza cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 2-4).

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, la 27 decembrie 2009, a încheiat cu AEÎ „Prut-Varatic” contractul de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. BLAC-A-26.09, în baza căruia a acordat ultimei un împrumut bănesc în sumă de 3 603 540, 49 de lei cu o dobândă de 21% anual, cu scadența la 20 decembrie 2016.

De asemenea, la 27 decembrie 2009, a încheiat cu Rodica Cecan, Elena Șalari, Gheorghii Țaruș, Ala Fatnic și Dina Brînza contractul de fidejusiune nr. BLAC/F-A-26.09.

Ulterior, la 18 mai 2010, a încheiat cu AEÎ „Prut-Varatic” acordul adițional nr. BLAC-A-01.10AA la contractul de împrumut cu dobândă nr. BLAC-A-26.09.

Reclamanta relevă că AEÎ „Prut-Varatic” a înregistrat în repetate rânduri datorii la tranșele împrumutului și dobânda aferentă, fapt despre care pârâții au fost înștiințați atât telefonic, cât și prin scrisori de avertizare și reclamații, care însă au fost ignorate de către aceștia.

ÎM OMF „Microinvest” SRL solicită încasarea în mod solidar din contul pârâților AEÎ „Prut-Varatic”, Rodica Cecan, Elena Șalari, Gheorghi Țaruș, Ala Fatnic și Dina Brînza a datoriei în sumă de 2 594 386,10 lei, constituită din 2 446 938,04 lei cu titlu de împrumut, 137 383,13 lei dobândă aferentă și 10 064,93 de lei penalitate; și compensarea taxei de stat în sumă de 50 000 de lei.

La 21 august 2014, AEÎ „Prut-Varatic” a depus cerere de intentare a acțiunii reconvenționale împotriva ÎM OMF „Microinvest” SRL cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d.86-88).

În motivarea acțiunii reconvenționale, AEÎ „Prut-Varatic” a invocat că contractul de împrumut cu dobândă nr. BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2009 urmează a fi declarat nul, deoarece împrumutul în sumă de 3 603 540,49 de lei nu a fost transferat către AEÎ „Prut-Varatic”, ÎM OMF „Microinvest” SRL calculând datoria și dobânzile în baza altor contracte.

Astfel, contractul de împrumut contravine legislației în vigoare, și anume prevederilor art. 867 alin. (1) din Codul civil, la semnarea acestuia fiind încălcată una din condițiile esențiale ale contractului de împrumut, și anume transmiterea banilor.

Relevă că potrivit capitolului II al contractului nr. BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2009, împrumutătorul acordă împrumutatului un împrumut sub formă de mijloace bănești cu dobândă, în sumă de 3 603 540,49 de lei, însă, suma dată nu a fost transferată la contul AEÎ „Prut-Varatic”, din care considerent nu poate fi solicitată încasarea acesteia în baza contractului dat.

Opinează că și contractul de fidejusiune nr. BLAC/F-A-26.09 din 27 decembrie 2009 a fost încheiat cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, fiind semnat în calitate de fidejutori de către persoanele care la acel moment erau membri ai consiliului AEÎ „Prut-Varatic” și, respectiv, nu erau în drept să semneze un asemenea contract, acest fapt fiind interzis de statutul asociației și regulamentul consiliului.

AEÎ „Prut-Varatic” solicită constatarea nulității contractului de împrumut cu dobândă nr. BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2009 încheiat cu ÎM OMF „Microinvest” SRL, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Judecătoria Rîșcani, prin hotărârea din 16 decembrie 2015 (vol. II, f.d. 51, 63-66 recto-verso), a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎM OMF „Microinvest” SRL și a admis acțiunea reconvențională depusă de AEÎ „Prut-Varatic”.

A declarat nul contractul de împrumut nr. BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2009, încheiat între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Varatic”.

Prima instanță și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 207 alin. (1), art.220 alin. (1), art. 512 alin. (1), art. 572 alin. (1) și art. 867 alin. (1) din Codul civil.

În consolidarea soluției sale, Judecătoria Rîșcani a reținut că, nu i-au fost prezentate probe care să dovedească respectarea integrală a condițiilor stipulate de art. 2.4 al contractului, care prevede că împrumutatul urma să încheie contracte de gaj întru garantarea restituirii împrumutului.

La fel, prima instanță a remarcat că ÎM OMF „Microinvest” SRL nu a prezentat ordine de plată, transferuri bancare, care ar confirma transferarea mijloacelor bănești către împrumutat în sumă de 3 603 540,49 de lei, conform destinației contractului de împrumut, precum și nu a fost prezentată cererea în scris a împrumutatului de acordare a împrumutului.

În această ordine de idei, s-a constatat nulitatea contractului de împrumut nr. BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2019, deoarece contravine prevederilor art. 867 din Codul civil.

Curtea de Apel Bălți, prin decizia din 16 iunie 2016 (vol. II, f.d. 110, 111-115 recto-verso), a admis apelul declarat de ÎM OMF „Microinvest” SRL și a casat integral hotărârea Judecătoriai Rîșcani din 16 decembrie 2015, pronunțând o hotărâre nouă prin care a admis acțiunea inițială depusă de ÎM OMF „Microinvest” SRL.

A încasat în mod solidar din contul AEÎ „Prut-Varatic”, Rodica Cecan, Elena Șalari, Gheorghe Țaruș, Ala Fatnic și Dina Brînză în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL datoria în sumă de 2 446 938,04 lei, dobânda de întârziere în sumă de 137 383,13 lei, penalitatea în sumă de 10 064,93 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 87 500 de lei.

A respins acțiunea reconvențională ca fiind neîntemeiată.

Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 21 decembrie 2016 (vol. II, f.d. 205-211), a admis recursurile declarate de ARÎ „Prut-Varatic” și Ala Fatnic și a casat integral decizia Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2016, restituind cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a apreciat drept arbitrară concluzia instanței de apel privind admiterea acțiunii ÎM OMF „Microinvest” SRL, în condițiile în care Ala Fatnic neagă semnarea contractului de fidejusiune din 27 decembrie 2009 și invocă faptul că semnătura aplicată pe acesta nu-i aparține.

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Bălți, prin decizia din 19 decembrie 2017 (vol. III, f.d. 45, 46-54), a admis apelul declarat de ÎM OMF „Microinvest” SRL și a casat hotărârea Judecătoriai Rîșcani din 16 decembrie 2015.

A adoptat o nouă hotărâre prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva AEÎ „Prut-Varatic”, Rodica Cecan, Elena Șalari, Gheorghe Țaruș, Ala Fatnic și Dina Brînză cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

A încasat de la AEÎ „Prut-Varatic”, Rodica Cecan, Elena Șalari, Gheorghe Țaruș și Dina Brînză în mod solidar în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL datoria la contractul de împrumut în mărime de 2 446 938,04 lei, dobânda de întârziere în mărime de 137 383,13 lei, penalitatea în mărime de 10 064,93 de lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 87 500 de lei.

A respins cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva Alei Fatnic cu privire la încasarea datoriei.

A respins acțiunea reconvențională înaintată de AEÎ „Prut-Varatic” împotriva ÎM OMF „Microinvest” SRL cu privire la declararea nulității contractului.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 197, art. 207, art. 624 alin. (1), art. 625 alin. (1), art. 666 alin. (1), art. 867 alin. (1) și (2), art. 869 alin. (1), art. 872 și art. 873 din Codul civil.

În consolidarea soluției sale, Curtea de Apel Bălți a reținut că, potrivit pct. 2.2 din contractul de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. BLAC-A-26.09 din

27 decembrie 2009, destinația împrumutului este de refinanțare în scopul stingerii integrale a obligației născute în baza contractelor de împrumut nr. BLAC-A-07.09 din 25 februarie 2009, nr. BLAC-A-08.09 din 25 februarie 2009, nr. BLAC-A-17.09 din 19 aprilie 2009, nr. BLSC-A-09.08 din 10 aprilie 2008, nr. BLSC-A-16.07 din 12 decembrie 2007, nr. BLSC-A-18.08 din 29 mai 2008, nr. BLSC-A-09.08 din 10 aprilie 2008, în sumă de 3 603 540,49 de lei.

Astfel, în speță este respectată destinația împrumutului, or, transmiterea sumei împrumutatului a avut loc prin modalitatea refinanțării, pe baza contractelor de împrumut încheiate anterior între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Varatic”.

La 22 martie 2018, reprezentantul AEÎ „Prut-Varatic”, avocatul Elic Dljanschi a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017, prin care solicită a admite recursul; a casa decizia Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017 în partea admiterii parțiale a acțiunii inițiale și respingerii acțiunii reconvenționale; a menține decizia Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017 în partea respingerii pretențiilor ÎM OMF „Microinvest” SRL înaintate împotriva Alei Fatnic; a menține hotărârea judecătorească Rîșcani din 16 decembrie 2015 (vol. III, f.d.67-75).

În motivarea recursului menționează că, instanța de apel a dat apreciere greșită circumstanțelor faptei, și anume că AEÎ „Prut-Varatic” a primit împrumut sub formă de mijloace bănești în mărime de 3 603 540,49 de lei în baza contractului BLAC-A-26.09. Or, la semnarea acestui contract a fost încălcată una din condițiile esențiale ale contractului – transmiterea banilor. Prin urmare, acest fapt nu s-a confirmat în cadrul judecării cauzei, fapt ce denotă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de apel.

Opinează că este lipsită de temei concluzia instanței de apel, precum că scopul contractului de împrumut nu ține de însăși transferarea fizică a banilor către AEÎ „Prut-Varatic”, ci de stingerea datoriei născute din contractele anterioare. Consideră că este neîntemeiată această afirmație, deoarece contravine însăși noțiunii de contract de împrumut și prevederilor Capitolului II al contractului BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2009.

Subsecvent, reprezentantul recurentului evocă nulitatea contractului de fidejusiune nr. BLAC/F-A-26.09, invocând că a fost semnat în calitate de fidejutori de către persoane care la acel moment erau membri ai consiliului AEÎ „Prut-Varatic”, și respectiv nu aveau dreptul de a semna un astfel de contract. Prin urmare, apreciază că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea în această parte.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie în alin. (1) că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Ab initio, instanța de recurs consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece conform avizului de recepție DS3118109981AR decizia Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017 a fost comunicată AEÎ „Prut-Varatic” la 02 februarie 2018 (vol. III, f.d. 85), iar cererea de recurs a fost depusă la 22 martie 2018, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (vol. III, f.d. 67).

In concreto, completul de admisibilitate apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate alegațiile conținute în cererea de recurs, precum că instanța de apel a dat apreciere greșită circumstanțelor faptei și nu a constatat încălcarea condiției contractului de transmitere a banilor, care contravine prevederilor

Capitolului II al contractului BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2009.

La capitolul dat, este notabil faptul că în sensul art. 1.1 și 1.2 al contractului BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2009 (vol. I, f.d. 10), părțile declară că recunosc și confirmă voința privind refinanțarea, în scopul stingerii integrale a datoriei în temeiul contractelor de împrumut nr. BLAC-A-07.09 din 25 februarie 2009, nr. BLAC-A-08.09 din 25 februarie 2009, nr. BLAC-A-17.09 din 19 aprilie 2009, nr. BLSC-A-09.08 din 10 aprilie 2008, nr. BLSC-A-16.07 din 12 decembrie 2007, nr. BLSC-A-18.08 din 29 mai 2008, nr. BLSC-A-09.08 din 10 aprilie 2008, în sumă totală de 3 603 540,49 de lei.

Dealtfel, completul de admisibilitate taxează că articolul 2.2 al contractului, cel la care face trimitere însuși reprezentantul recurentei prevede că „suma totală a împrumutului este destinată pentru refinanțare, în scopul stingerii integrale, a obligației născute în temeiul contractelor de împrumut nr. BLAC-A-07.09 din 25 februarie 2009, nr. BLAC-A-08.09 din 25 februarie 2009, nr. BLAC-A-17.09 din 19 aprilie 2009, nr. BLSC-A-09.08 din 10 aprilie 2008, nr. BLSC-A-16.07 din 12 decembrie 2007, nr. BLSC-A-18.08 din 29 mai 2008, nr. BLSC-A-09.08 din 10 aprilie 2008”.

Astfel, nu poate fi acceptată alegația reprezentantului recurente precum că în speță a fost încălcată una din condițiile esențiale ale contractului – transmiterea banilor, deoarece scopul contractului de împrumut ține de însăși transferarea fizică a banilor către AEÎ „Prut-Varatic”. Or, operațiunea de refinanțare a creditului presupune rambursarea creditului datorat băncii sau instituției de finanțare, de către titularul de contract, în condițiile în care suma pentru rambursarea anticipată a creditului este obținută în urma contractării altui credit.

Succesiv, completul de admisibilitate opinează că nu pot fi acceptate criticile aduse față de nulitatea contractului de fidejusiune nr. BLAC/F-A-26.09, deoarece acestea în esență sunt o transpunere a motivelor din cererea reconvențională și referințe. Respectiv, acestea au fost supuse examinării de către prima instanță și instanța de apel, fiindu-le dată o apreciere.

La caz, este remarcabil că recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Astfel, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în privința nulității contractului de fidejusiune nr. BLAC/F-A-26.09, în esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece reprezentantul AEÎ „Prut-Varatic”, avocatul Elic Dljanschi nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprind simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a

precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul AEÎ „Prut-Varatic”, avocatul Elic Dlujanschi nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul recurenteii a depus prezenta cerere de recurs după ce AEÎ „Prut-Varatic” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul AEÎ „Prut-Varatic”, avocatul Elic Dlujanschi împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017, în baza art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul asociației de economii și împrumut „Prut-Varatic”, avocatul Elic Dlujanschi împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea mixtă organizația de microfinanțare „Microinvest” societate cu răspundere limitată împotriva asociației de economii și împrumut „Prut-Varatic”, Rodica Cecan, Elena Șalari, Gheorghii Țaruș, Ala Fatnic și Dina Brînza cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și cererea reconvențională înaintată de asociația de economii și împrumut „Prut-Veratic” împotriva întreprinderii mixte organizația de microfinanțare

„Microinvest” societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut și compensarea cheltuielilor de judecată,

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh